

Aleg. 399

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie zezwolenia na rozszerzenie
budyku szpitala powszechnego w Husiatynie.

Wysoki Sejmie!

Wydział powiatowy w Husiatynie, zniewolony faktycznymi stosunkami, objawiającymi się stałym i ciągle wzrastającym przepełnieniem chorych w szpitalu i stąd mnożącymi się skargami, które wnoszą doń na Zarząd szpitala z powodu nieprzyjmowania chorych, postanowił zająć się pomieszczeniem chorych, szukających pomocy w szpitalu i w ten sposób ulżyć, choć w części, ludności ubogiej swego powiatu.

Szpital husiatyński zbudowany na 40 łóżek, mieści z konieczności w swych murach 70 etatowych łóżek, lecz i ta liczba łóżek okazuje się za małą, gdyż w ostatnich latach liczba chorych wynosi od 80 do 118 dziennie.

Po dwóch i trzech zatem chorych musi leżeć obok siebie na jednym łóżku. Tak znaczny napływ chorych sprawia, że oprócz sal dla chorych i inne ubikacje okazują się niewystarczającymi dla obsłużenia dwa razy więcej zgłaszających się chorych, aniżeli było zamierzonym pierwotnie pomieścić w szpitalu. Nadto zachodzi z tego powodu wielka trudność utrzymania ładu i porządku na salach, łazienkach, wychodkach etc.

Takie stosunki anormalne nie odpowiadają ani warunkom higienicznym w ogóle, ani nie przyczyniają się do tego, aby szpital mógł odpowiedzieć należycie zadaniu i celowi swemu.

Przepełnieniu chorych starano się zapobiedz przez możliwe najkrótsze leczenie chorych. Chorych podleczonych po operacji wkrótce wypuszczano do domu, ażeby zrobić miejsca więcej potrzebującym, nieraz ze szkodą operowanego. Wysiłki te były jednak daremnymi, bo napływ chorych z dnia na dzień był większym, a pomieszczenia dla chorych nie przybywało.

Brakom tym i niedogodnościom w szpitalu powszechnym w Husiatynie dałoby się zapobiedz jedynie przez rozszerzenie szpitala, a mianowicie przez dobudowanie nowego pawilonu na piętro, któryby mógł pomieścić cztery sale, a w nich 40 do 50 łóżek.

Wydział powiatowy uchwałą z dnia 8. sierpnia 1903 uznał konieczność rozszerzenia szpitala przez pobudowanie nowego pawilonu i uchwalił pokryć połowę wypadających na powiat kosztów tej budowy, po myśli §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897, odnosząc się do Wydziału krajowego z prośbą o zarządzenie dalszej akcji w tym kierunku.

Wydział krajowy, nie chcąc obarczać tak znacznym wydatkiem funduszu krajowego i powiat, przypuszczał, że frekwencya chorych, chociaż tak znaczna, jest tylko czasową i zmniejszy się, gdy zostanie otwartym nowy szpital w Skalacie i powstaną nowe szpitale w sąsiednich powiatach, których potrzebę uznał Wydział krajowy, jak w Trembowli, Czortkowie i Skale.

Tymczasem daty statystyczne zebrane w szpitalu husiatyńskim odnośnie do frekwencyi chorych z innych powiatów wykazują, że napływ chorych z innych powiatów jest nieznaczny i gdyby ich w zupełności usunąć, to rozmiary szpitala husiatyńskiego nie są w stanie pomieścić chorych jedynie ze swego powiatu.

Wobec tych okoliczności Wydział krajowy uchwałą z dnia 23. czerwca 1905 l. 47.510 uznał potrzebę rozszerzenia szpitala powszechnego w Husiatynie przez dobudowanie do głównego budynku, pawilonu na 40 do 50 łóżek i przedłożyć Wysokiemu Sejmowi w sprawozdaniu wniosek pokrycia połowy tej budowy z funduszu krajowego.

Wydział powiatowy przygotował szczegółowe plany i kosztorys, obliczając koszta tej budowy na 95.000 koron.

Wskutek tego rozszerzenia okazuje się potrzeba przeobrażeń pewnych ubikacyi w gmachu głównym i ich adaptacya, a nadto koniecznem jest wewnętrzne urządzenie nowo dobudowanego skrzydła.

Przy tej sposobności muszą być także usunięte braki, które ten szpital od początku przedstawiał. Przedewszystkiem dotkliwie odczuwa szpital brak należycie urządzonej saszki dla bielizny, zwłaszcza w porze zimowej i przy obecnem przepeluciu chorymi, a przeto potrzebie częstej zmiany bielizny.

Zachodzi również konieczna potrzeba ogrzewania wychodków w całym szpitalu w porze zimowej, celem umożliwienia dopływu wody i splukiwania klosetów. Przez całą bowiem zimę, z powodu zamarzania i pękania rur, woda nie jest doprowadzana do wychodków, z których fetory zatruwają powietrze w całym szpitalu.

Koszta więc rozszerzenia szpitala i urządzenia wewnętrznego dobudowanej części powiększyć się muszą o koszta uzupełnienia powyżej wymienionych braków i adaptacyi starego gmachu.

Wszystkie te koszta pokryje w połowie szpital pożyczką umarzaną z taksy leczenia, jeżeli Wysoki Sejm potrzebę tej budowy uzna, a w połowie Wydział powiatowy w Husiatynie.

Przedstawivszy niniejszem konieczną potrzebę wydatku na rozszerzenie szpitala powszechnego w Husiatynie, Wydział krajowy wuosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala przez dobudowanie pawilonu na 40 do 50 łóżek.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże potrzebną na pokrycie połowy kosztów tej budowy, oraz kosztów adaptacyi z powodu przeobrażeń lokalności istniejących.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca :

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.